

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Iroményszám: T/11001/16

Értékelte: 2009 NOV 23.

Kapcsolódó módosító javaslat!

Dr. Katona Béla úrnak
az Országgyűlés elnökének
H e l y b e n

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján a **fogyasztónak nyújtott hitelről szóló T/11001. számú törvényjavaslathoz – a T/11001/2. számú módosító javaslathoz kapcsolódva** az alábbi

kapcsolódó módosító javaslatot

nyújtom be:

Megjegyzés: a javaslatok összefüggenek!

1. A törvényjavaslat a következő új 38.§-sal egészüljön ki:

„38.§ (1) Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 5.§ (1) és (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év (a továbbiakban: év) első napján a lakóingatlan tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben a lakóingatlan az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya, több jogosult esetén a jogosultak jogosultságaik arányában minősülnek adóalanyoknak. Pénzügyi lízingbe adott ingatlan esetén a lízingszerződés fennállása alatt az adó alanya – ha ezt a tényt a felek kérelme és a lízingszerződés alapján a Földhivatal az ingatlan tulajdoni lapján feljegyezte – a lízingbevevő.

(2) Az adót az adóalanynak kell megfizetnie. Ha az adó alanya a vagyoni értékű jog jogosítottja vagy a lízingbevevő, és a végrehajtás vele szemben végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, úgy az adótartozást a tulajdonosnak kell tulajdoni hányada arányában megfizetnie. Ha a vagyoni értékű jog jogosítottjának vagy a lízingbevevőnek a lakóingatlan után adótartozása keletkezik, az adóhatóság a tartozás tényéről a tulajdonosokat értesíti.”

(2) A Vtv. 18.§-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év első napján a vízi jármű tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik

arányában adóalanyok. Pénzügyi lízingbe adott vízi jármű esetén a lízingszerződés fennállása alatt az adó alanya – ha ezt a tényt a felek a lízingszerződés alapján az adóhatóság számára bejelentették – a lízingbevevő. Ha a lízingbevevővel szemben a végrehajtás végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, úgy az adótartozást a tulajdonosnak kell tulajdoni hányada arányában megfizetnie.”

(3) A Vtv. 24.§-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év első napján a légi jármű tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Pénzügyi lízingbe adott légi jármű esetén a lízingszerződés fennállása alatt az adó alanya – ha ezt a tényt a felek a lízingszerződés alapján az adóhatóság számára bejelentették – a lízingbevevő. Ha a lízingbevevővel szemben a végrehajtás végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, úgy az adótartozást a tulajdonosnak kell tulajdoni hányada arányában megfizetnie.”

(4) A Vtv. 30.§-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó alanya az a személy vagy szervezet, aki vagy amely a naptári év első napján a személygépkocsi hatósági nyilvántartásban feltüntetett tulajdonosa. Hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi esetén a személygépkocsi - személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti magánszemély vagy belföldön bejegyzett szervezet - tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Pénzügyi lízingbe adott személygépkocsi esetén a lízingszerződés fennállása alatt az adó alanya – ha ezt a tényt a felek a lízingszerződés alapján az adóhatóság számára bejelentették – a lízingbevevő. Ha a lízingbevevővel szemben a végrehajtás végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, úgy az adótartozást a tulajdonosnak kell tulajdoni hányada arányában megfizetnie.”

2. A törvényjavaslat a következő új 39.§-sal egészüljön ki:

Az ingatlan nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI számú törvény 17.§-nak (1) bekezdése új z) ponttal egészül ki, a (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) /Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kapcsolódó következő, jogilag jelentős tények jegyezhetők fel:/
z) a lízingbevevő vagyonadó-alanyisága.

(2) Az (1) bekezdés a)-k) pontjaiban említett tények feljegyzésének elmaradása az egyébként azokhoz fűződő joghatásokat nem érinti. Az l)-z) pontokban meghatározott tények feljegyzésének elmaradása esetén a jogosult azokat nem érvényesítheti a jóhiszemű harmadik jogszerzővel szemben.””

I n d o k o l á s

A törvényjavaslat a fogyasztói hitellel azonos jogállású intézménynek ismeri el a fogyasztónak nyújtott pénzügyi lízinget azzal, hogy kimondja: „ahol e törvény hitelt említ, ott pénzügyi lízinget, ahol törlesztő részletet említ, ott a lízingdíjat kell érteni”.

Ez a rendelkezés amellett, hogy helyénvaló, jelzi, hogy a pénzügyi konstrukciók változatos formája létezik párhuzamosan egymás mellett. A fogyasztó, amikor vásárol, nem jogintézmények szerint válogat, hanem azt nézi, hogy halasztott illetve ütemezett fizetés mellett hogyan juthat a vagyontárgyhoz a legkedvezőbb törlesztőrészlet mellett. Mindez a piac sokszínűségét, a verseny érvényesülését jelenti, amely a fogyasztók számára kedvező eredményt hoz.

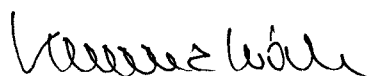
Ehhez képest van olyan jogszabály, amely még nem ismerte fel ezt a jelenséget, és ez a piacon komoly versenytorzító hatással jár. Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény nem veszi figyelembe a fogyasztói magatartás sokszínűségét, nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a fogyasztói hitel lényegét tekintve kiváltható a pénzügyi lízing konstrukciójával. Ennek eredményeként másként kezeli azt, aki hitelre vette az ingatlant vagy más nagy értékű vagyontárgyat, és azt, aki pénzügyi lízingbe vette azt. Utóbbi esetben ugyanis a pénzügyi lízingbeadással foglalkozó céget, mint az ingatlan tulajdonosát terheli a vagyonadó, anélkül, hogy figyelembe vehetné az ingatlant tőle – ha jogilag későbbi időpontban is, de – „megvásárló” személy részére járó mentességeket és kedvezményeket.

Az ingatlant lízingbeadó cég nyilvánvalóan nem lakik életvitelszerűen az ingatlanban, sőt, jellemzően több ingatlan tulajdonosa egyszerre, anélkül, hogy ott lakna, hiszen abban a lízingbevevő lakik. Hiába van esetleg valamennyi általa tulajdonolt ingatlan 30 illetve 15 millió forint-érték alatt, mégis kell vagyonadót fizetnie utánuk. Ha ezt áthárítja a lízingbevevőkre, azt csak Áfa-val terhelten teheti. Ez növeli a havi részleteket, és ezáltal nyilvánvaló – és teljesen indokolatlan – versenyhátrányba kerül a piacon.

A kapcsolódó módosító javaslat ezt az anomáliát kívánja kiküszöbölni azáltal, hogy – a törvényjavaslat szándékával egyezően – az egymáshoz hasonló hitelezési konstrukciókat a vagyonadó szempontjából is hasonló módon kezeli. Megteremti ugyanakkor – a vagyoni értékű jogok esetéhez hasonlóan – a tulajdonos másodlagos felelősségét is, gondoskodva arról, hogy az adóbevételek befolyjanak akkor is, ha a lízingbevevő az adót nem fizeti meg.

A megfelelő szabályozás érdekében szükséges az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI számú törvény paragrafusának módosítása is.

Budapest, 2009. november 19.

Kuncze Gábor
SZDSZ